

гр. Перник, 26.11.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на седми ноември две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №625 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А.Б.Й.***, срещу точка *** от Приложение №1, на т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт на жалбоподателката е отпусната финансова помощ в размер на *** лв. Размерът е определен от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, като не съответства на нанесените щети на имота собственост на жалбоподателката. Според изготвената по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП оценка същите са в размер на *** лв. Твърди се, че акта е незаконосъобразен. От мотивите му не става ясно как е определен този размер на подпомагането и кои вреди са приети като такива подрежащи на репарирание и защо. Според изложеното в жалбата отпуснатата сума е крайно недостатъчна за възстановяване на нанесените от природното бедствие щети върху имота. Иска се решението да бъде изменено като бъде осъдена комисията да заплати разликата до размера на оценката приложена в искането до МКВП.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване, е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателката А.Б.Й.*** е уведомена за Решението на МКПВ към МС, с писмо изх.№13/Д-29 от 22.02.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на 28.02.2013 г. на адреса на жалбоподателката. Уведомлението е направено във връзка с задължението на Кмета на Община Перник по чл.31, ал.1 от ПОД на МКВП. Писмото съдържа всички реквизити предвидени в правната норма, но в него не е посочено подлежи ли на обжалване административния акт, пред кой орган и в какъв срок. Такава информация не фигурира и в публикацията на интернет страницата на Община Перник. Ето защо жалбоподателката ползва удължените срокове за обжалване. Подаването на настоящата жалба е станало по пощата, като датата на пощенското клеймо е от 01.03.2013 г., в този смисъл е процесуално допустима.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са

актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуправителствена комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.*** от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, тъй като предложението на експертите за размера на щетите по имота не е възприето изцяло и отпуснатите средства са в по малък размер. Ето защо настоящият състав намира, че е налице голям предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи решение на МВКП към МС по т.***, на приложение №1, към т.53б на Решение №1/11.02.2013 г., с което размера на сумата за подпомагане на А.Б.Й.*** за нанесените щети на собствения ѝ имот, представляващ жилищна сграда находяща се в гр.Батановци, ул.***, №*** е определен на *** лв., което е по малко от сумата определена от експерт оценителите по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МВКП. Намалването на размера на обезщетението засяга правната сфера на жалбоподателя, а според чл.120, ал.1 от Конституцията на РБ, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Съобразявайки се със съдебната практика, настоящият състав приема, че решенията на МВКП при МС след като изрично не са изключени от съдебен контрол подлежат на проверка относно тяхната законосъобразност. Като при осъществяването му следва да се съобразят както общите правила на АПК, така и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МВКП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуправителствената комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх.№228 от 29.05.2012 г., подадена от А.Б.Й.***, е поискана възстановителна помощ. Искането е придружено от документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за жалбоподателя. Приложено е и удостоверение за данъчната оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МВКП, следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МВКП.

За конкретния имот е извършен оглед от комисия, която е изготвила протокол за действията си. Щетите са определени на *** лв. Впротокола е отбелязано, че къщата е годна за обитаване. Не са описани щети, които да засягат конструкцията на сградата и липсва отбелязване, че се нуждае от укрепителни мероприятия.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МВКП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Решението прието на това заседание по отношение на А.Б.Й.*** е административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Актът по т.*** на приложение №1, към т.53б на Решение №1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Правилата при които се отпуска помощ на засегнатите лица са установени с Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ и Правилника за организацията и дейността на МКВП към МС. Подпомагането включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл.56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. При произнасянето си комисията прилага установените правила в раздел IV-„Предоставяне на възстановителна помощ” на ПОД на МКВП.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение за територията на Община Перник, че същият е компетентен да се произнесе по искането, което е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

Освен общите правила на АПК по отношение на проверявания административен акт следва да са отчетени и специфичните изисквания на ПОД на МКВП, както и правилата за работа приети при разглеждане на заявленията на пострадалите лица. В настоящото производство освен общите правила на АПК по отношение на проверявания административен акт, следва да са отчетени и специфичните изисквания на ПОД на МКВП, както и правилата за работа приети при разглеждане на заявленията на пострадалите лица. Методиката за отпускане на възстановителна помощ е регламентирана в ПОД на МКВП. Като съдържанието на решението е посочено в чл.30 от ПОД на МКВП при МС, като няма изискване за излагане на мотиви при отпускане на средства.

В съдебно заседание по делото са представени становище и доклад на секретаря на МКВП, които са част от преписката послужила на органа да се произнесе. Приложеният доклад по т.2 от дневния ред за заседание на МКВП към МС касае размера на бюджета на комисията и предложени за неговото ефективно разходване. Предложени са две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1. При разпределението на средствата се отчитат нанесените вреди на конструкцията на сградата, така като са описани в становищата на експертите, като е помощта е в размер на 70 на сто от оценката на вредите, без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС на заседанието на 11.02.2013г. По този начин са определени правилата при които ще се отпуска възстановителна помощ, поради което и проверката на акта следва да се съобрази с тях. Спазването на административно производствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга за защита правата и интересите на участниците в административното производство.

Отпускането на възстановителна помощ е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер е тя.

Административния орган, макар да е определил общи критерии за отпускане на помощ в размер на 70% от оценката на вредите изготвена по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП, в конкретния казус сумата от *** лв. не е точно пресметната. Налага се извод, че в случая административния орган не е спазил собствените си правила за определяне размера на отпусканите средства - 70% от сумата определена от експерт-оценителя. В тази част решението е неправилно и противоречи на мотивите приети и изложени при подготовката по приемането му. В настоящето производство е известна сумата, която експертите са определили като минимално необходима за подпомагане на пострадалото лице, така че математическата разлика

лесно може да бъде определена. Прецизно определеният размер на обезщетението следва да бъде *** лв., която сума представлява 70% от определената експертна оценка – *** лв.

Доклада към решението на МКВП, който се възприема от настоящият състав като мотиви към акта постановен по искането на А.Б.Й.***, съдържа уговорка, че от сумата на оценителите ще се приспадат разходите, които не касаят конструкцията на сградата. И това общо правило отнесено към конкретното решение по т.*** не е спазено и не е пояснено защо обезщетението изчислено като 70% от *** лв./експертната оценка / е намалено с *** лв. Размера на кои щети не са възприети от МКВП и съответно са намалили размера на финансирането не е посочено. По тези съображения решението на комисията следва да бъде изменено.

Целта на отпуснатите средства е да бъде подпомогнато пострадалото лице. Това може да бъде извършвано по различни начини: чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или му предостави средства, с които да му окаже финансова помощ. Държавата няма задължение да обезщети пострадалото лице напълно за нанесените му действителни вреди. Ето защо съдът приема, че в тази част актът съответства на целта на закона-да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че решението в тази част е издадено в предписаната от закона форма, при спазване на разписаните в ПОД на МКВП при МС административно производствени правила и при съобразяване с материално правните разпоредби, както и с целта на закона, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ точка *** на приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС, като **УВЕЛИЧАВА** размера на отпуснатата възстановителна помощ с *** лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.Б.Й.*** срещу точка *** на приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС, до пълния размер на определената оценка на вредите.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/